

МОЛОДІЖИ КОМУНІЗМ

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання V
№ 77 (428)

П'ятниця, 30 червня 1961 р.

Ціна 2 коп.

- ◆ НА СЕСІЇ РЕСПУБЛІКАНСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ.
- ▲ МЕХАНІЗАТОРИ ВИРІШУЮТЬ...
- ◎ Привільно бур'янам у Суботцях.
- ПОГОВОРИМО ПРО ДОВІР'Я.
- △ СІМНАДЦЯТИРІЧНІ ВХОДЯТЬ У ЖИТТЯ.
- ★ Спортивні новини.

ДРУЖБА і співробітництво народів-братів нерозривні

МОСКВА, 28. (ТАРС). Сьогодні у Великому Кремлівському палаці відбувся мітинг дружби між народами Радянського Союзу і Демократичної Республіки В'єтнам.

Тривалими, бурхливими оплесками зустріли учасники мітингу появу в президії урядової делегації Демократичної Республіки В'єтнам на чолі з прем'єр-міністром, членом Політбюро ЦК партії трудящих В'єтнаму Фам Ван Донгом, товаришів Л. І. Брежнєва, Ф. Р. Козлова, О. В. Куусінен, А. І. Мікояна, Н. А. Мухіддінова, К. О. Фурцеву, М. С. Хрущова, М. М. Шверника, П. М. Поспелова, Г. І. Воронова.

Мітинг відкрив голова виконкому Московської міської Ради депутатів трудящих М. І. Бобровников. З промовою виступили редактор журналу «Работница», заступник голови правління Товариства радянсько-в'єтнамської дружби В. Е. Вавіліна, стругальник заводу «Красный пролетарий» Д. І. Горбачевський, студентка МВТУ імені Баумана Е. А. Логінова.

З величезною увагою присутні вислухали промови Першого секретаря ЦК КПРС, Голови Ради Міністрів СРСР М. С. Хрущова і прем'єр-міністра Демократичної Республіки В'єтнам Фам Ван Донга. Їх виступи не раз переривалися бурхливими, тривалими оплесками.

Жнива ПОЧАЛИСЯ!

НОВОМІРГОРОД. Велика честь випала лафетнику Івану Поліщук — він першим розпочав жнива 1961 року в артілі «Перемога». Вже скошено роздільним способом перші 10 гектарів ячменю.

Фронт жнив розширюється. Почалися вони і в Каптанівському відділку бурлякорядгоспу. Тракторист Кіндрат Скорук за один робочий день скошив жаткою 20 гектарів ячменю.

НОВОУКРАЇНКА. В першій рілничій бригаді колгоспу імені Шевченка скошено на звал перші гектари ячменю. Тут приступили вже до роздільного збирання пшениці. В колгоспі «Дружба» в перший день жнив скошено 20 гектарів озимого ячменю. До роздільного збирання приступили в артілях «Перемога», «Іскра», «Шлях до комунізму», імені Сталіна та інших.

Якщо тобі механізатор ім'я...

НА ЗНІМКУ ти бачиш, читачу, молодого комсомолку, трактористку з колгоспу імені Орджонікідзе Устинівського району Ліду Лабінську. Вона почала трудове життя в ланці. Потім перейшла працювати телятницею, а згодом стала причіплювачем. Дівчині дуже сподобалася професія механізатора. Вона прагнула будь-що здобути її. Ця мрія ніколи не покидала Лїду. Вона окрилювала, надавала їй сил, допомагала бачити завтрашній день. У нинішньому році мрія у Лїди стала дійсністю. Закінчила Ігульське училище механізації сільського господарства і сіла за кермо «Беларуся». Тепер вона радіє, що стала господарем сталевих машин і закликала дітяч навколишніх сіл наслідувати її приклад.

Механізатор! Це ім'я з гордістю носять відомі сьогодні всієї країні і далеко за її межами Олександр Гіталов, Микола Мануковський, Олексій Рожко, Володимир Мельниченко, Віктор Андріаш і багато, багато інших. Життя змінило поняття про механізатора. Раніше трактористи знали лише оранку і сівбу колосових, комбайнер — збирання врожаю. Зовсім інше тепер.

ВІКТОР Кухаревський — молодий механізатор з колгоспу «Україна» Кіровоградського району. Він — тракторист, майстер точних квадратів, комбайнер, водій автомашини, слюсар і токар. Колгоспники про нього говорять: «Майстер на всі руки!» І це дійсно так. А скільки ще зустріне ви таких, як Віктор Кухаревський. Добре відомі славними ділами Борис Кононенко з колгоспу «Комінтерн» Онуфріївського району, Олександра Корінецька з колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС Бобринського району і сотні, тисячі молодих послідовників О. В. Гіталова.

Зараз немає такої галузі колгоспного і радгоспного виробництва, де б роль механізатора не була вирішальною. Не тільки в рілничстві, а й на тваринни-

цькій фермі головною фігурою стає механізатор.

У нас є безліч прикладів, коли молоді механізатори стають тваринниками, коли у вільний від роботи в полі час, вони впроваджують на фермах комплексну механізацію. Приклад у цьому подали члени колективу комуністичної праці Віктора Андріаша та Олександра Щербини. Він вартій широкого наслідування, всілякої підтримки.

СЬОГОДНІ останній день червня. Кілька днів тому на Кіровоградщині розпочалися жнива. І які жнива! Особливі, зв'язані з великими надіями трудівників села на щедрий врожай.

В цьогорічній жнива наша область повинна зібрати не менше двох млн. 389 тис. тонн зерна, зокрема одержати на кожному з 240 тисяч гектарів по 50 центнерів зерна кукурудзи. І можна сміливо, без будь-якого перебільшення бути впевненим, що виконання цих накреслень залежить, насамперед, від того, як механізатори, всі колгоспники і працівники радгоспів підготуються до збирання врожаю, наскільки своєчасно і без втрат проведуть жнива.

Для молодих механізаторів: комбайнерів, трактористів, водіїв машин нинішній жнива будуть серйозним іспитом.

ЗБИРАННЯ рясного врожаю буде великим випробуванням для первинних комсомольських організацій РТС, колгоспів і радгоспів. Слід уже зараз подумати, як краще організувати соціалістичне змагання серед молодих комбайнерів і водіїв, подбати про створення механізаторам у полі належних побутових умов.

Товариші молоді механізатори! Вам належить вирішальне слово у здійсненні соціалістичних зобов'язань, взятих обласною комсомольською організацією на третій рік семіричкі. То ж не пошкодуємо зусиль, молодечого запалу і енергії, щоб зустріти ХХІІ з'їзд Комуністичної партії Радянського Союзу особистим трудовим подарунком, по-комуністичному.

ПЕРШІ ПРОКОСИ

Бідарку підкидає на вибійках то в один, то в другий бік. Зіпайда Іванівна Іванова здається цього і не помічає. Не перший рік працює вона агрономом в колгоспі імені Сталіна, але такого травостою давно вже не було.

Вона зриває колосок, придивляється до нього. Хоч в артілі для збирання врожаю підготовлено 10 комбайнів і стільки ж жаток, однак, баритися з початком жнив не можна. Тож агроном і придивляється, щоб не прогаяти час.

— Захажло в полі дозрілим хлібом — пора косити, — марешті доповіла вона 27 червня.

А наступного дня загуркотіли мотори у золотистому морі пшениці в першій та третій комплексних бригадах. Це трактористи Федір Боровик, Сергій Охват, Олександр Касаненко і Семен Кошоваленко ввели в загінки лафетні жатки.

Правду кажучи, спочатку не все ладилось, хоч і готували заздалегідь машини до роботи. Однак гектарів

по десять скошив кожен. «Це ж в перший день, а потім і по двадцять буде», — запевняють механізатори.

В. ЦВЯХ,
наш позаштатний кореспондент.
Компанийський район.

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

Про засідання Верховної Ради Української РСР 28 червня 1961 року

28 червня о 10 годині ранку в Сесійному залі Верховної Ради Української РСР відкрилась п'ята сесія Верховної Ради Української РСР п'ятого скликання.

За столом Голови — Голова Верховної Ради Української РСР депутат Корнійчук О. Є., заступники Голови Верховної Ради Української РСР депутати Зінківська Є. Т., Лазуренко М. К., Слободянюк М. С., Стародубов К. Ф.

Головує — Голова Верховної Ради Української РСР депутат Корнійчук О. Є.

На розгляд Верховної Ради Української РСР вносяться такі питання:

1. Про стан і заходи по дальшому поліпшенню медичного обслуговування і охорони здоров'я населення Української РСР.

2. Затвердження Указів Президії Верховної Ради Української Радянської Соціалістичної Республіки.

За пропозицією депутата Левченка І. Ф. (Волочиський виборчий округ, Хмельницька область), який виступив за дорученням Ради Старійшин, Верховна Рада одностайно включає ці питання до порядку денного сесії.

З доповіддю «Про стан і заходи по дальшому поліпшенню медичного обслуговування і охорони здоров'я населення Української РСР» виступив міністр охорони здоров'я УРСР депутат Шурик П. Л.

З відповіддю Комісії по охороні здоров'я і соціальному забезпеченню «Про стан і заходи по дальшому поліпшенню медичного обслуговування і охорони здоров'я населення Української РСР» виступив голова цієї комісії депутат Суркін М. П.

Починається обговорення доповідей.

В дебатах на ранковому і вечірньому засіданнях виступили депутат Титаренко О. А. (Кіровоградський виборчий округ, Сталінська область), депутат Лисенко В. В. (Залозцівський виборчий округ, Тернопільська область), депутат Іченська О. Я. (Уманський виборчий округ, Черкаська область); Макарченко О. Ф. (директор Інституту фізіології Академії наук Української РСР), Клименко В. К. (Голова Української республіканської ради професійних спілок), депутат Коровченко А. Г. (Севастопільський—Нахімовський виборчий округ, Кримська область), депутат Ярошук Ю. А. (Маневський виборчий округ, Волинська область), депутат Горбанчук Ю. О. (Новоушицький виборчий округ, Хмельницька область), депутат Горбась М. П. (Кременецький виборчий округ, Тернопільська область), депутат Кошик О. Д. (Томашпільський виборчий округ, Вінницька область), Ніконов Л. Г. (голова Союзу спортивних товариств і організації Української РСР), депутат Погорельцев О. Я. (Харківський—Жовтневий виборчий округ, Харківська область), депутат Селіванов О. Г. (Білгород-Дністровський виборчий округ, Одеська область), депутат Чаленко М. М. (Кадіївський—Голубівський виборчий округ, Луганська область).

Всі промови депутатів на сесії були прийняті великим піклуванням про зміцнення здоров'я і підвищення праездатності радянських людей — будівників комунізму.

Верховна Рада одностайно прийняла постанову «Про стан і заходи по дальшому поліпшенню медичного обслуговування і охорони здоров'я населення Української РСР».

Потім Верховна Рада перейшла до розгляду другого питання порядку денного сесії — затвердження Указів Президії Верховної Ради Української РСР.

З доповіддю в цьому питанні виступив секретар Президії Верховної Ради УРСР депутат А. Н. Зленко.

Верховна Рада Української РСР приймає Закони і Постанови про затвердження Указів Президії Верховної Ради Української РСР, прийняті між четвертою і п'ятою сесіями.

Приймається також постанова про обрання членом Верховного Суду Української РСР тов. Цупренка П. Г. у зв'язку із звільненням з цієї посади тов. Ліпатова В. Ф.

На цьому п'ята сесія Верховної Ради УРСР закінчує свою роботу.

(РАТАУ).

БУДЕ 100 і 75

У КОЛГОСПІ імені Калініна вже звикли до того, що молодь в усьому тон задає. Взятися юнаки та дівчата вирощувати кукурудзу — підготували добре плішу, а тепер зразково доглядають посіви. Високий урожай буде виборено — переконані члени комсомольсько-молодіжної ланки першої комплексної бригади. І хай немале в них зобов'язання — виростити на площі 20 гектарів по 75 центнерів і по 100 центнерів її зібрати на кожному з 5 гектарів, молоді ентузіасти виконують його.

Не тільки про себе піклуються Борис Литвин, Володимир Богун, Григорій Коваленко та інші члени ланки. Про товаришів теж пам'ятають. І коли другій бригаді потрібна була допомога у проривці соняшника, дружині відразу ж подали її, організували спеціальний недільник. Лише за один день було оброблено понад 50 гектарів ділянки.

К. РУБЕЛЬ,
секретар комсомольської організації колгоспу імені Калініна Новгородківського району.

МОЛОДІ ТРАКТОРИСТИ, КОМБАЙНЕРИ!

Будьте попереду у великому поході

ЗА ВИСОКИЙ УРОЖАЙ!

Миші у квадратах

— Бабоньки! — гукнула літня жінка. — Кінчай роботу, перепочинемо трохи, спека ж бо яка...

Жінки покидали сапи, посідали.

— То це ж по скільки ми сьогодні пройдемо? — почала розмову Євдокія Іванівна Неміш, стара колгоспниця.

— Молодих би сюди, — втрутилася Катерина Павлівна Горбатенко. — Хай би попололи кукурудзу, повирубували б цей миші. А то що ж це: всю роботу звалили на наші плечі.

Справедливе обурення колгоспниць другої рільничої бригади артілі імені Леніна. Праві вони цілком: якби молодь взялася за обробіток королеви полів, то, це вже на певне, і справи були б далеко кращими.

Правда, у другій бригаді вони дещо кращі, ніж у інших.

— Ми вже четвертий раз обробляємо посіви, — розповідає Олександр Іванович Бента, бригадир.

Потім показує плантації. — Це ось на зерно. 104 гектари. Уже прорвали. Чим погана кукурудза?

Рослини й справді непогані. Але ж миші вигнає швидко.

— Це вже кукурудзі не шкодить, — пробує заперечити Олександр Іванович.

Інша плантація в 72 гектари, правда, виглядає краще: відчувається, що тут рук доклали, потрудились добросовісно. Нею бригадир відверто пишається.

— А як із підживленням? Тут уже говорити нічого, бо жоден гектар з 1.475, засіяних кукурудзою, у колгоспі не підживлювався.

Для цього є «вагомі» причини: в господарстві невістачає банок, з допомогою яких можна підживлювати рослини. Наявні зайняті зараз на буряковій плантації, і, як заперечують у колгоспі, лише днів через шість мож-

на буде переключити їх на кукурудзу.

Та що вже там говорити про підживлення, коли ще понад 300 гектарів (за словами секретаря парторганізації колгоспу) залишилися непропоранними. Особливо ж відстає перша бригада, яку очолює т. Швідь.

— Затрималися з шаровкою буряків, а потім соняшник треба було проривати, — пояснює таке становище заступник голови правління т. Іванова.

А як же встигли раніше виконати ці роботи в другій бригаді? Адже там кукурудза прорвана на всій площі.

На це є одна відповідь: людей мало. Колгосп імені

високи зобов'язання, виглошували промови. Зійшлися на одному: по 50 центнерів кукурудзи на кожному з 500 комсомольських гектарів буде!

А почалися польові роботи — не знайшли часу, щоб провести збори, намітити конкретні завдання для кожного. Так і вийшло тепер: ніхто ні за що не відповідає, ніхто конкретно нічого не робить, щоб вибороти високий урожай.

Про створення комсомольсько-молодіжних агрегатів теж не подумали. Правда, є в колгоспі дві механізованих ланки, очолювані комсомольцями. Це агрегати Івана Дзюбенка та Миколи Лисенка. Та молодь у них представляють лише ланкові, решта ж трактористів — люди похилого віку.

Зараз основна частина механізаторів зайнята ремонтом техніки. Бо не тільки ж про кукурудзу треба дбати: адже живна не за горами.

Та в цій справі теж не все в порядку. Якщо комбайни готові до виходу в поле, то трактори по півтора місяця ремонтуються і ніяк не можуть вийти з ремонту. В одній лише бригаді № 2 з 10 машин 4 непридатні до роботи. Із двох бригадир т. Жеменюк у Знам'янське відділення «Сільгосптехніка», та так нічого і не добився.

Одним словом, за що не візьмись у колгоспі, все потребує негайного виправлення. А комсомольський комітет і не збирається бити на сполох: навіщо, мовляв? І без нас як-небудь справляться.

Рейдова бригада: В. Бента — тракторист, Т. Грицаєнко — член комітету комсомолу, Л. Саєнко — колгоспник артілі імені Леніна, Л. Бабич — спецкор. «Молодого комунара».

с. Суботці Знам'янського району.

Перевіряємо виконання взятих зобов'язань

Леніна — велике господарство. За день не об'їдеш його володіння. Колгоспників же невістачає. А де ж молодь? Чим займається в артілі вона?

Комсомольська організація колгоспу нараховує в своєму складі близько 60 чоловік. 20 з них — механізатори, до десяти працюють у тваринництві, 6 — шофери, 15 на різних роботах. Решта зайнята у рільництві. Але й вони трудяться напівсіли.

Перший рік працює ланковою комсомолка Євгенія Дарієнко. Зобов'язувалася вона зі своїм колективом виростити по 50 центнерів кукурудзи на кожному з 170 гектарів.

Обіцянки були непогані, а як до діла — руки опустилися. Прорвали 130 гектарів. Та й то, як прорвали? Аби по рядках пройти, туману в очі іншим напустити. Бур'яни як стояли, так і стоять. А спробуйте зробити зауваження Євгенії — на все поле галасу наробить.

Як сіяли кукурудзу навесні, зібралися комсомольці на свої збори. Брали

НАШІ МАЯКИ культуросвітньої роботи

СЬОГОДНІ Микола прокинувся раніше всіх. Дружину не турбував. Сам знайшов сніданок. Тихенько зібрався і підійшов до дверей.

— І куди в таку рань? — запитала. — Що там робити зараз?

— Спішу. Сьогодні ж до нас гості прибувають. З усієї області, — мовив Микола і швидко подався з хати.

...Коли ви проходите мимо сільського клубу, яким завідує Микола Топчієнко, вам щиро усміхаються зі стін приміщення обличчя доярки і кукурудзвода. Перша закликає боротися за високі надолі, другий — зібрати з кожного гектара не менше як по 50 центнерів сухого зерна королеви полів. Тут і лозунг «Гідно зустрінемо ХХІІ з'їзд КПРС!», а по обидва боки дверей транспаранти, які розповідають про перший політ радянської людини в космос.

Над дверима ви читаєте: «Добро пожалувати!» і заходите до клубу. Вам у вічі впадає красиво оформлена «Книга пошани артілі імені ХХ з'їзду КПРС» з фотографіями передовиків колгоспного виробництва. На стінах висять репродукції картин радянських художників. Тут же і план роботи клубу, розклад занять драмгуртківців.

Світлий і просторий зал. Його прикрашають яскраві стелі «Україна в семиріччі», «Колгосп в семиріччі», «Колгосп у 1961 році», «Кукурудза — культура великих можливостей», «Наука і релігія», фотомонтаж «Радянський спорт». Зі смаком оформлена сцена. І все це зроблено дбайливими руками завідуючого клубом, який вже дванадцять років свого життя віддав улюбленій справі.

Приваблює присутніх змістовно оформлена кімната передового досвіду. Тут є брошури Леонтія Лукашевського, Володимира Мельниченка, Євгенії Долинок та інших передовиків, в яких вони розповідають про свої трудові успіхи, діляться досвідом роботи.

— Ось наші маяки, — говорить М. Топчієнко. — Свинар Григорій Суковач, молоді доярки Галина Щербина, Клавдія Гудзенко та інші. Фотографії таких людей виставляємо на видному місці.

...Того вечора в клубі було людно. Сюди зійшлися молоді трудівники і літні колгоспники для вшанування кращих виробників. Грає духовий оркестр, у кожного урочистий настрій. Під звуки барабанного бою і сурми в зал заходять піонери місцевої школи. Хлопчики і дівчатка гаряче вітають своїх батьків, старших братів і сестер, які

своїм натхненним трудом здобули шану і повагу від односельчан.

... Вас зачаровує навколишня природа і струнка постать дівчини, що пішла між густих верболіз.

— Чарівниця, — говорять аджамці.

Це Галія Допринда. Її цілком вірно охрестили чарівницею, дуже добре виконує вона роль Мар'яни у п'єсі С. Васильченка «Чарівниця». Галина одна з кращих учасниць сільського драматичного гуртка.

Та хіба тільки драматичним колективом пишуться жителі Аджамки? Хороша слава йде і про місцевий хор, про гурток художнього читання, оркестр народних інструментів.

Клуб артілі імені ХХ з'їзду КПРС — маяк культури в Кіровоградському районі. В той день, коли Микола Топчієнко піднявся дуже рано, в Аджамку на семінар культармійців з'їхалися завідувач клубами з усіх районів області.

Чим же заслужив цей клуб таку високу честь? Наполегливою, невтомною працею Миколи Топчієнко і всього активу, які невпинно шукають нові форми.

— Та й непосидючий же він, — говорять односельчани. — То організовує фотографування кращих доярок для клубних стендів, то готує виступаючого на тематичному вечорі, то умовляє примхливого учасника художньої самодіяльності.

Багато в Миколи різних невідкладних справ, які приносять йому моральне задоволення. Тож і недарма в приміщенні клубу красуються Почесні грамоти на ім'я Миколи, які надійшли від міністрів культури СРСР та Української республіки, від обласного управління та районного відділу культури.

Не можна сказати, що в клубній справі Микола Топчієнко вичерпав усі резерви. Життя народить ще багато цікавих і змістовних форм культуросвітньої роботи. І він обов'язково буде йти в ногу з життям.

І. НАЗАРТІЯ.

Кіровоградський район.

Кіровоград сьогодні: кіно-театр «Мир».

Фото В. Ткачука.

УЛЬЯНОВСЬКА районна бібліотека, якою завідує молодий спеціаліст П. В. Саліцька, користується популярністю не лише серед трудящих Ульяновки, а й у усьому районі. І це не тільки тому, що тут багатий книжковий фонд. Працівники бібліотеки висувають нові форми роботи, охоче запозичують їх в інших. Народилася, скажімо, в районі бригада комуністичної праці — молоді бібліотекарі відразу встановили з нею зв'язок, поцікавилися запитами розвідників майбутнього.

— Ми переносимо свою роботу здебільшого туди, де працюють люди, — роз-

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» 30 червня 1961 р., 2 стор.

ЕНТУЗІАСТИ СВОЄЇ СПРАВИ

повідає методист бібліотеки комсомолка Ольга Рябоконт. — Тільки за останні два місяці проведено чотири читальні конференції, п'ять літературних вечорів, ряд бібліографічних оглядів та голосних читок.

Свою діяльність працівники бібліотеки тісно пов'язують з виробничими завданнями району. Якось, почувши, що в районному Будинку відпочинку перебувають члени комсомольсько-молодіжних ланок, О. Рябоконт та В. Новікова поїхали туди. Комсомолки взяли з собою книги, газети та

журнали. До обіду провели кілька бесід та голосних читок, а ввечері — читачку конференцію «Нове в буряківництві».

Згодом бібліотечні працівники вирішили допомогти і молодим кукурудзводам району. О. Рябоконт запропонувала провести бібліографічний огляд сільськогосподарської літератури і сама й взялася за цю справу. А діями вона виступила з оглядом по районному радіо.

Тепер працівники бібліотеки готують заочну читачку конференцію «За високий урожай королеви полів». Її буде проведено разом з районною газетою «Шляхом Леніна».

М. ШЕВЧУК, керівник корпункту «Молодого комунара».

БУЗУВІРАМ СКАЖЕМО:

ЛІТО в повному розпалі.

Вдень і вночі по широким колгоспних ланах розносяться потужний гуркіт моторів. Це самовідаано трудяться члени сільгоспартії «Радянська Україна» Новоарзаського району.

А ввечері, коли над селом загриються електровогні, колгоспна молодь поспішає до нового клубу. Бадьорий гомін, життєрадісний сміх. Та не чути в тому гомоні голосу 18-річної дівчини Валі Мотузової. Закінчивши трудовий день, не йде вона з подругами широкою вулицею до клубу. Не йде, бо прокляте павутиння сектантства облутало молодую душу. Ось чому щоденно, вправившись із роботою на фермі (вона доглядає 25 свиноматок), Валя поспішає додому, нахиливши голову, не сзираючись.

А вдома, вірніше у тітці, де живе дівчина, нашивидкоруч повечерявши, вона разом з родичкою, ховаючись від людей, пробираються на зборище секти п'ятдесятників-траєсунів. Ці збори відбуваються у будинку «єстри во хресті» Є. Д. Лукашової. Туди ж поспішають Катерина Соколовська, Ольга Ридченко та інші.

З'являється «брат во хресті» якийсь Миколай з Нової Пляги, людина сумнівного способу життя. З його поведінкою всі вклоняються. Що відбувається потім, важко сказати. Проте, на прикладі Валі Мотузової

ГОДИ!

можна наочно перекопатися, що участь у подібних зборищах нівечить людину і морально, і фізично. Якщо рік тому Валя була здоровою, життєрадісною, то тепер, дивлячись на неї, можна подумати, що це ходить не людина, а тіль.

Сектанти намагаються вербувати в свою общину все нових і нових людей, але не завжди це їм вдається.

Так, дочка Лукашової пішла від матері тільки тому, що мати намагалася насильно нав'язати їй свою «віру».

Однак, не виключена можливість поповнення рядів секти. Надто хитро розставляють свої тенета сектанти. Їх потрібно розгадувати і розбивати.

А в колгоспі «Радянська Україна» надзвичайно занедбана атеїстична робота. Тематичних вечорів на антирелігійні теми не буває, навіть лекцій за останні два роки не було прочитано жодної.

Шкідливу позицію невтручання займає комсомольська організація і її секретар В. Ф. Євсєєнко. Випустила з поля зору цю важливу ділянку ідеологічного фронту і партійна організація, очолювана І. К. Носиком.

Ф. ГРИЦАЄВ.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» допомоги

В листі до редакції «Совість на бали не ділиться», надрукованому в номері за 9 червня ц. р., Л. Щирий розповідав про вкрай незадовільне обслуговування в Ідальні № 19. Там завжди багато людей, роздача поївляна, м'ясо одноманітне. А буфетниця Н. Вивич з учнями поводиться грубо.

Директор Кіровоградського тресту Ідалень т. Єрмак повідомив редакцію, що факти при перевірці підтвердились. Статтю обговорено на виробничій нараді працівників Ідальні.

Асортимент блюд розширюється: щодня в продажу — 3 перших блюда, 6—8 других.

Буфетницю Н. Вивич з роботи звільнено.

ПРО ДОВІР'Я

ОДНИМ з найбільш знаменних явищ нашого часу є розвиток нових відносин між радянськими людьми, які вже тепер перевіряють свою готовність жити при комунізмі. Подивіться довкола! Буквально на очах змінюється наше бурхливе життя. Особливо чітко окреслюються такі чудові риси, як чуйність, безкорислива готовність допомогти товаришеві, глибока взаємна повага і довір'я.

В нашій уяві прийде завтра непрямо переплітається з підкоренням космічного простору, з бурхливим розвитком науки і техніки. Та, перш за все, обличчя завтрашнього дня визначає людина, яка досягла нових висот в своєму духовному і фізичному розвитку.

Ці риси формуються вже сьогодні. Нове, комуністичне ставлення до праці — кінотеатри без контролерів, автобуси без кондукторів, магазини без продавців, видача заробітної плати без касирів — все це нові, побудовані на довірі знаменні віхи великого походу, мета якого — наблизити наше світле комуністичне завтра. В цьому русі чи не найбільшій увазі заслуговує всіляке поширення принципу довір'я в роботі підприємств торгівлі, транспорту, культурно-освітніх закладів. Трудячі позитивно відзиваються про нові форми обслуговування, справедливо називають довір'я, яке виявляється пошуканням, пасажиром, глядачам, комуністичним.

В нашій області, наприклад, вже працюють десятки магазинів, в яких відмовились від закритих прилавків і перейшли на вільний доступ покупців до товарів. В багатьох їдальнях введено самообслуговування.

Всілякого схвалення заслуговує відкриття в Кіровограді кінотеатру «Хроніка», який працює без контроле-

І ЛЮДСЬКУ ГІДНІСТЬ

реження: «За безквитковий проїзд — штраф...», майже в усіх їдальнях таблички категорично попереджують: «Курити заборонено». Кому потрібні ці прописні істини? Якщо ж і зустрічаються злісні порушники (а їх у нас одиниці), то їм ці застереження ні до чого. На таких треба впливати більш суворіше.

ДАВНО назріла необхідність розібратися і в тій косності, яку проявляють керівники ряду організацій до корисних починань, скептично ставляться до них, і замість того, щоб розгорнути широку виховну роботу, залучити громадськість, продовжують утримувати роздуті штати обслуговуючого персоналу. Чому б, скажімо, у Кіровограді, трудячі якого вступили у змагання за місто зразкового порядку і високої культури, не запровадити за прикладом Москви та Києва систему роботи хоч би частини міського транспорту без кондукторів? Самі б пасажирів стали громадськими контролерами. І ефект від цього був би не тільки моральний, а й економічний — адже в Кіровоградському автобусному парку тепер працює цілий загін кон-

дукторів — понад 200 чоловік! Ми не за огульне, кампанійське запровадження принципу довір'я. Цей перехід повинен проводитися планомірно і лише при наявності відповідних умов: високого рівня політичної роботи, масового розвитку змагання за комуністичну працю, міцної трудової дисципліни, згуртованості колективу. Скасування адміністративного контролю в тій чи іншій галузі повинно поєднуватися з заміною його впливовим контролем громадськості, яка успішно виховує у трудящих високі моральні якості, комуністичні риси у взаємовідносинах між людьми.

ПЕРЕТВОРИМО КІРОВОГРАД У МІСТО ВИСОКОЇ КУЛЬТУРИ

ВСЕ ж, як і в кожній новій справі, в русі за виявлення широкого довір'я трудящим і впровадження громадського контролю за споживанням і обслуговуванням є ще немало прогалин. Деякі комсомольські та інші громадські організації не ведуть належної роботи по вихованню чесності, високої свідомості серед членів своїх колективів, мляво реагують на сигнали міліції, народних дружин, торговельних підприємств про факти дрібних крадіжок, вчинених особами, які працюють в цих колективах.

А такі люди у нас ще, на превеликий жаль, не перевелися. Третій рік в Кіровограді на розі вулиць Шевченка та Карла Маркса працює спеціально обладнаний магазин з відкритим доступом до літератури. Доцільність такої форми торгівлі очевидна. У неї велике майбутнє. Та як неприємно стає, коли довідуєшся від замага В. П. Валька, що серед основної маси чесних покупців, немов накуп, іноді спливають «копійчани» душі. Минулої зими з викраденою книгою в магазині була спіймана на гарячому колишня робітниця БМУ № 1 цукробуду Г. Жаворонкова. В числі дрібних крадіг опинився учень Г. Резанов (Первозванівська середня школа Кіровоградського району).

Проти книжкового магазину розташований продовольчий № 56. Тут також працює відділ самообслуговування. Покупці не нахвалюються зручністю такого виду торгівлі: без всякої черги тут можна вибрати розфасовані продукти, консерви. Та серед чесних людей сюди теж заходять і такі, що не можуть устояти перед спокусою взяти товар і не розрахуватися. Дивовижне випадіння пам'яті виявила, наприклад, жителька с. Родниківки Олександрівського району К. Кириченко. Вона була затримана з двома банками рибних консервів. Чи усвідомлюють ці люди, що вони, позичаючи в Сірка очі, перш за все обкрадають самих себе.

У ЛЮДИНІ — більше хорошого, ніж поганого. Виховання довір'я — велика і важлива справа, і ніхто не повинен залишатися осторонь від неї. Всіляко популяризувати нові форми роботи, які ґрунтуються на довірі, виховувати у людей чесність, вміло протиставляти високі моральні якості радянських громадян низинним нравам буржуазного суспільства, зброєю критики і сатири бичувати осіб, які залазять в кишеню державі — на це слід спрямувати всі засоби пропаганди і громадського впливу. Багато що тут можуть і повин-

ні зробити лекторські групи, радіо, телебачення.

На фоні одухотвореної високою метою боротьби —

боротьби за людину майбутнього — особливо контрастно проступають відживаючі, а то й віджиті звичаї. Хіба не про зневагу до людської гідності говорять дивовижні таблички в Кіровоградській аптеці № 81: «Додержуйте чистоти», «Додержуйте тиші». Не вже аптечні працівники всерйоз вважають, що люди сюди тільки за тим і приходять, щоб здіймати галас та сміятися?

А скільки ще старезних звичаїв, образливих написів, що навіть втратили свій зміст, загальновідомих обмежень можна зустріти в Кіровограді. Ви сідаєте в автобус і погляд мимоволі блукає по суворому засте-

Читачі обговорюють статтю

А. ГОРДІЄНКА

І „за“ і „проти“

ЧИМ дороге мені мистецтво? На це питання не так вже легко відповісти. Мені подобаються полотна Рафаеля, і я люблю слухати музику Шостаковича, захоплююсь читанням художньої літератури і не пропускаю прем'єр в театрі імені Кропивницького, закоханий в хороші ліричні пісні і з насолодою слухаю хороші вірші. По-моєму, мистецтво саме тим і дороге, що воно і наше життя — невіддільні.

В газеті «Молодий комунар» за 9 червня надрукована кореспонденція А. Гордієнка «Мистецтво! Чим воно тобі дороге?». В статті висловлено багато хороших, потрібних думок. Дійсно, мало ще у нас приділяється уваги пропаганді класичної музики. Ось приклад. В літньому театрі парку культури і відпочинку імені В. І. Леніна виступає симфонічний оркестр Грузинської РСР. Твори Чайковського, Шостаковича, Бетховена виконуються чудовими музикантами. А зал зайнятий наполовину. Частина глядачів залишає приміщення навіть під час концерту.

В чому справа? Чим викликана така байдужість до великих творів справжнього мистецтва? Мені здається, це пояснюється тим, що деякі люди просто не розумі-

ють, не можуть збагнути музики. Отже, потрібно роз'яснювати молоді, допомагати їй розбиратися в симфоніях і операх, в скрипкових концертах і ораторіях. А в Кіровограді проблема естетичного виховання підрастаючого покоління вирішується занадто повільно. Це тим більш прикро, що в нашому місті є філармонія, музичне училище, є кадри музикознавців. Чому б, наприклад, обласному радіо не розпочати серію передач симфонічної музики.

Я не зовсім згоден з тією частиною статті А. Гордієнка, де він, говорячи про те, що двома дівчатам не сподобався фільм «Пікова дама», обурювався їх смаками. Мені фільм теж не сподобався. Адже «на вкус и на цвет — товарищей нет». Якщо комусь не сподобалась «Альошкіна любов», то він в захопленні від «Поєми про море», або напика. Моя особиста думка — поганих фільмів взагалі немає. В будь-якій, навіть не прийнятій глядачем картині, можна знайти щось цікаве, нове.

Потрібно повсякденно вчити молодь, естетично виховувати її, і тоді юнаки і дівчата зуміють відрізнити хороше від поганого.

В. ПОЛОНСЬКИЙ,
токарь заводу «Динамік».

Краще життя СІМНАДЦЯТИРІЧНИХ

Здрастуй, повноліття!

Ось вони, мої друзі, веселі, серйозні їх двадцять вісім. Можливо, в ці дні деякі бачать одне одного в танце. Одержать атестат зрілості і попливуть у вирі життя, як ті краплі дощу у морі.

Пам'ятаю останній номер нашої класної стінки під заголовком «Чи вибрав ти спеціальність?» Коли класний керівник В. І. Трубіна сповістила клас про вихід такого номера, дехто здвигнув плечима. Але замітки до стінгазети подали всі, довірили їй свої мрії.

Зараз вони переді мною, листки з мріями і поглядами на життя, підписані і не підписані.

Анатолій Бабенко. Цікаво, ким же хоче стати один з моїх кращиків друзів? Твердо, роз-

судливо написано: «Я маю другий токарний розряд і зміг відразу йти працювати на завод токарем. Але мене з дитинства приваблює спеціальність шофера. Тому після 10 класу вирішив закінчити курси шоферів. А пізніше хочу поступити на заочне відділення політехнічного інституту».

«Моя мета — стати медпрацівником», — пише Анатолій Невдаха.

Алла Ісигорова, Андрій Карабут і Віра Чулаченко підуть на завод.

«Поїду на будівництво в Сибір», — вирішив Анатолій Товстоган...

Мені згадалося, як одного разу в класі спалахнула суперечка. Розпікали одну з учениць, яка ухилилася від праці. Староста класу Муся Радул суворо дорікала: «Все життя в чужих хлібах не проживеш...» Ще тоді кожен з нас готував себе до громадсько-корисної роботи.

Весняним бурхливим потоком входять двадцять вісім молодих в самостійне життя.

Вадим ГРЕБЕНЮК, випускник Кіровоградської середньої школи № 7.

Здрастуй, світанок! Здрастуй, юність! Привітливо, незнайоме, повне несподіванок життя чекає їх попереду. Тільки б вірно почати його, тільки б не зрадити юнацьким мріям! На з'їмку: десятикласники Кіровоградської середньої школи № 5 після випускного вечора. Фото В. КОВПАКА.

Станемо робітниками шкільного фанерного

У РОЗЛОГІЙ долині розташоване село Покровка. В центрі його — великий двоповерховий будинок, обсаджений деревами. Це школа. Коли мені минуло 14 років, і я прийшов сюди. В старших класах ми вже набували спеціальність столяра.

Директор школи М. Г. Заволока доклав багато зусиль до того, щоб виробниче навчання було плідним. На очах росли будівлі майстерень. Шкільне подвір'я стало ще красивішим.

З перших днів минулої осені почали працювати в майстернях. Обробка деревини спочатку проходила вручну. В молодших класах

вперше знайомилися з столярними інструментами, породами дерев та їх властивостями. В старших класах ми вже стали за верстати.

І ось я стою на порозі самостійного життя. Теплі слова хочеться сказати про директора школи. Завдяки його невтомній роботі створено фанерну фабрику, придбано верстати. Це він допоміг нам одержати спеціальність, з якою вирушаємо у велике життя.

І тепер, закінчивши десятий клас, ми залишаємося працювати в рідній школі на фабриці.

В. ВОДЯНИЦЬКИЙ,
Новоархангельський район.

Вчителька моя...

П'ЯТЬ років минуло з того часу, як до Селіванівської школи прибула вчителька Марія Іванівна Ганенко. Звичайна, проста, трохи сором'язлива. Тільки душею відрізнялася вона — щира, лагідна. Навіть розмовляє з дітьми так ласкаво, привітно. Полюбили вчительку не лише учні, а й колгоспники.

Вона знала нас, учнів, добре, і ми розуміли її. Та одного разу ми бачили на її очах сльози. Марія Іванівна розповідала нам про своїх братів, що загинули під час війни. Але навіть у цій стриманій схвилюваності ми знову були свідками постійної широкості вчительки, яку так у ній цінували.

Своїх вихованців Марія Іванівна хотіла бачити такими ж мужніми, як її брати.

З різних місць шлють листи своїй вчительці її колишні учні. І не тільки учні, звичайні жителі села приходять до неї за порадою.

В цьому році ми закінчили восьмий клас і попросилися із школою. І найперша подяка нам, рідна Маріє Іванівно. Це ви дали нам знання, навчили поважати людей, любити працю.

М. ПОЛЯКОВ. «МОЛОДИЙ КОМУНАР»
Устнівський район. 30 червня 1961 р., 3 стор.

ХРОНІКА

культурного життя

ТЕМАТИЧНИЙ вечір на тему «Перетворимо наше місто в місто високопродуктивної праці, зразкового порядку і високої культури» відбувся в залізничному клубі станції Кірово-Українське. На ньому виступили депутат міськради т. Дехтярюк, інженер агрегатного заводу т. Авхімов, прокурор м. Кіровограда т. Панченко та інші товариші.

А. ЧЕРНОВ.

У СЕЛІ Оникієві на семінар культосвітніх працівників зібрались бібліотекарі і завідувачі клубами Маловісниського району. Культурній прослухав лекції вчителів місцевої школи М. Вовка, Ф. Колісника, були присутні на вечорі трудової слави в колгоспі «Перемога» тощо.

А. БУДУЛАТІЙ.

ЧИ ВМІЄШ ти працювати над книгою? — на таку тему пройшла читачка конференція в Гайворонській середній школі № 5. Організували її районна дитяча і шкільна бібліотеки. В конференції взяли участь бібліотекар Н. Хороманська, читачі М. Ташлинька, Ц. Губерман, С. Павличенко, В. Біляев. Вони розповіли, як працювали над книгою класики марксизму-ленінізму, як робили виписки з творів літератури.

Д. ЄФІМОВА.

УЧАСНИКИ драматичного гуртка Комішуватського сільського клубу показали в с. Ново-Богорівці п'єсу І. Тобілевича «Наймичка». Бурхливими оплесками нагородили глядачі учасників вистави вчительку О. Ткач, колгоспників М. Насипаного, Г. Врадця, В. Банника.

Н. АНАСТАСЬЄВА.

Новоукраїнський район.

КІРОВОГРАДСЬКА обласна бібліотека імені Круської та міським комсомолом провели читачку конференцію на тему «Будівництво комунізму і виховання нової людини». Червоною стрічкою через всі виступи проходила думка про те, що нашу молодь виховує рідна Комуністична партія, чудова соціалістична дійсність.

Г. МАЛОБРОДСЬКИЙ.

У МОСКВУ НА ФОРУМ МОЛОДІ

ОС.ЛО, 27. Кор. ТАРС В. Вавілов передає: «Знайти шляхи до встановлення тісніших контактів молоді всіх країн нашої планети, зробити все можливе для того, щоб краще пізнати і зрозуміти сподівання і бажання молоді найрізноманітніших політичних і релігійних поглядів, — така мета наступного міжнародного форуму молоді в Москві, і ми з радістю візьмемо в ньому найактивнішу участь», — заявив у розмові з кореспондентом ТАРС голова Спілки комуністичної молоді Норвегії Пер Свендсен. Ми вважаємо ініціативу радянської молоді надзвичайно корисною.

Деякі норвезькі молодіжні організації, зокрема соціалістичне об'єднання молоді Норвегії, прийняли рішення не брати участі у форумі, мотивуючи це рішенням безглуздою вигадкою в «комуністичному пропагандистському характері» форуму.

Це нерозумне рішення, заявив П. Свендсен, воно не відповідає інтересам молоді. Рішення прийняте

тільки самою верхівкою керівництва СОМ без погодження з низовими організаціями, і воно не знайде підтримки широких мас рядових членів.

Уже тепер в багатьох місцевих організаціях СОМ молоді критично керівництво. Норвезька молодь бажала розвивати контакти з молоддю інших країн, вона не хоче бути в ізоляції.

Крім Спілки комуністичної молоді Норвегії, в форумі візьме участь як спонсорів соціалістична спілка студентів.

Уже більше року готується норвезька делегація до наступного форуму. Норвезькі виступлять у Москві з доповіддю «Матеріальна і моральна підтримка молодіжних організацій». Представники норвезької молоді дістануть можливість поділитися своїм досвідом організаційної роботи в умовах Скандинавії. Комуністична молодь Норвегії, сказав П. Свендсен, напружені розмови, вважає своїм завданням поширити матеріали та ідеї форуму серед усієї молоді Норвегії.

Широка підтримка московської зустрічі

Всесвітній форум молоді, що відкривається в Москві 25 липня, користується серед юнаків і дівчат різних країн винятковою популярністю. Форум обговорить найскучніші проблеми сучасності — питання миру, роззброєння, а також освіти і культурного розвитку молодого покоління. З усіх кінців земної кулі надходять повідомлення про діяльну підготовку юнаків і дівчат до форуму в Москві. Наприклад, делегація молоді Чилі підготувала доповідь на тему «Молодь і культура», з якою вона виступить на форумі. Ряд доповідей привезуть посланці молоді Африки та інших континентів. Ідеї форуму підтримують визначні державні і громадські діячі багатьох країн. Видатний американський вчений Полінг заявив, що московська зустріч представників молодого покоління послужить зміцненню справи миру.

(ТАРС).

ДАЛЕКО від нашого міста Злата Прага. Та ці дівчатка не відчували відстаней, які відділяють їх від чехословацьких подруг — Лео та Ніни Охманових. Великою радістю було сповнені для обох той день, коли листоніша заходить у їхню домівку.

— Хочеш, зачитаю тобі, про що пише Лео? — пропонує своїй сестрі Люда Сопруненко.

Олена відразу ж приготувалася слухати. Їй дуже приємно, що в старшій сестрі немає від неї ніяких секретів.

На знімку: учениця 7 класу Кіровоградської середньої школи № 14 Люда Сопруненко із своєю молодшою сестричкою Оленкою.

Фото І. ІВАНЧЕНКО.

На форум прибудуть посланці 90 країн

МОСКВА, 28 червня. (ТАРС). Головним питанням, яке стояло сьогодні на порядку денному засідання постійного секретаріату Всесвітнього форуму молоді, що відбулось під головуванням Нельсона Вануці (Бразилія), було питання про уточнення складу учасників наступної міжнародної зустрічі в Москві.

Члени постійного секретаріату — керівники європейської, африканської, азійської і латиноамериканської комісії зробили повідомлення про хід підготовки до форуму в різних країнах. Надійшли заявки на участь у форумі більш як від 300 молодіжних організацій з 90 країн світу. Найбільш представницькими серед них є молодіжні організації Франції, Англії, Японії, Аргентини, Індонезії і більшості країн Африки.

На засіданні постійного секретаріату обговорювалась програма Всесвітнього форуму молоді на кожний день.

В гостях у журналістів

ДРУГИЙ тиждень у нашому місті гастролюють артисти Сталінського театру опери і балету. За цей час гості встигли познайомитися з Кіровоградським глядачем не лише зі сцени, а й у безпосередніх зустрічах на підприємствах, в колгоспах і установах.

Днями в музичному училищі актори зустрілися з працівниками обласних газет та радіо.

Головний режисер театру, народний артист УРСР О. Здиховський розповів про творчі плани Сталінського театру опери і балету до кінця 1961 року.

Потім артисти виконали кілька арий з опер російських та зарубіжних класиків, танці з балетів, радянські пісні. Присутні тепло подякували гостям за концерт.

На знімку: артисти, які були присутні на зустрічі. (сидять) — К. Гайдамак, народний артист УРСР О. Здиховський, заслужена артистка УРСР О. Горькова, С. Копаєва, А. Галенкін; (стоять) — О. Біланов, О. Кока, В. Парсаданян.

ЯК ПІДВИЩУВАТИ МАЙСТЕРНІСТЬ?

У СВОЙ ЧАС в Селіванівській восьмирічній школі було організовано секцію з настільного теніса. Важко було робити перші кроки у цьому складному, цікавому виді спорту. Не було досвідченого тренера, та й інвентаря не вистачало.

Минав час. Учні вперто тренувалися, часто влаштовували змагання на першість школи. Невдовзі М. Торгалю та В. Іванченко стали третворозрядниками, а Д. Біломор — чемпіоном школи.

Люблять настільний теніс не тільки учні старших класів. Кожного разу біля тенісного столу — десятки хлопчиків і дівчаток 5—7 класів. Вони теж беруть у руки ракетки і переймають техніку гри у своїх старших друзів. Одним словом, юні селіванівці по-справжньому полюбили теніс.

Пора б уже помірятися силами із спортсменами інших шкіл району. Та про такі змагання можна лише мріяти, бо спортивне керівництво району не дбає про організацію змагань. Чому ж так? Справа в тому, що до цього часу не в усіх

школах району запроваджується теніс.

Як же підвищувати майстерність гри? Коли ж учні інших шкіл району матимуть змогу взятися за ракетку? Над цими питаннями варто замислитися і голові районної ради Союзу спортивних товариств і організацій т. Будяку і завідувачу районним відділом народної освіти т. Новицькому.

П. МИКОЛАЄВ.

Устнівський район.

Редактор П. МАРЧЕНКО.

Перші кроки спартакіади

ЗАКІНЧИЛИСЯ змагання школярів області з баскетболу, волейболу та з шахів, результати яких йдуть у залік XVI спартакіади. Переможці серед команд колективів фізкультури визначилися так: баскетбол і шахи — олександрійці, волейбол — юнаки міста Знаменки.

На знімку: момент зустрічі кіровоградських спортсменів із волейболістами м. Знаменки. Поединки закінчились перемогою гостей.

Фото В. ШТЕЙНБЕРГА.

м. КІРОВОГРАД, вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО, 36.
Телефони: редактора — 56-12, відповідального секретаря — 50-14, відділів — 50-24.
Газета виходить у середу, п'ятницю і неділю.

«Молодий комуніст» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Димитрова Облвладу, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

БК 00671

Зам. № 4505.

МІЖНАРОДНОСТЯ

Мирний договір з Німеччиною — надрізня необхідність

Весь світ продовжує обговорювати обритувану, ясну позицію Радянського Союзу в німецькому питанні. Всюди з надзвичайним інтересом був зустрінутий виступ М. С. Хрущова на зборах представників громадськості Москви в зв'язку з 20-річчям початку Великої Вітчизняної війни. В численних зарубіжних коментарях в зв'язку з виступом глави нашого уряду, підкреслюється, що Радянський Союз разом з іншими миролюбивими державами має намір наприкінці цього року підписати мирний договір з Німечкою. Радянські пропозиції в німецькому питанні зустріли повну підтримку народів соціалістичних країн. «Не можна далі відкладати укладення мирного договору з Німеччиною і терпіння ненормальне станове в Західному Берліні», — пише чехословацька газета «Руде право».

Радянський план розв'язання німецької проблеми знаходить підтримку багатьох органів преси і громадських діячів у країнах Заходу.

Заявляти противником радянських пропозицій виступає Бонн. Боннські правлячі кола розуміють, що мирний договір перешкодило би атомному озброєнню Західної Німеччини і перекреслює би всі реваншистські плани західнонімецьких реваншистів. Цю твердолобу позицію Бонна підтримують США та інші західні держави. На недавній прес-конференції державний секретар Ріск заявив, що США будуть «відстоювати свої права і зобов'язання» щодо Західного Берліна. У Білому домі відбулась нарада, яка розглядала питання про збільшення військових сил США в Західній Європі. В Західному Берліні проводяться провокаційні навчання американських військ.

Але ці дії західних держав, як справедливо підзначає французька газета «Ліберасьон», лише з ще більшою силою виявляють слабкість і неспроможність позицій Заходу.

Знову «У-2»

В зарубіжній пресі з'явилися повідомлення про те, що в районі Аляски, поблизу радянської території, тривають по-